RAPPORT TER TERECHTZITTING
in zaak 125/87 *

I — De feiten en het procesverloop

Verzoeker was tot 31 juli 1981 beambte in de rang C 2 bij het Hof van Justitie en werd met ingang van 1 augustus 1981 aangesteld als adjunct-assistent in de rang B 5. Thans heeft hij de rang B 4, salaristrap 3.

Verzoeker diende op 12 november 1981 krachtens artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut een klacht in tegen het besluit houdende zijn aanstelling als adjunct-assistent en toekenning van een aanvullende toelage gelijk aan het verschil tussen het nettosalaris in zijn vroegere rang (C 2) en dat in zijn nieuwe rang (B 5), zulks wegens de negatieve financiële gevolgen van dat besluit ten opzichte van zijn vroegere situatie. Die klacht werd door de president van het Hof afgewezen op *5 februari 1982*. In de motivering van dat besluit benadrukte de president, dat artikel 46 Ambtenarenstatuut in verzoekers geval niet van toepassing was en dat er geen enkele rechtsgrond bestond die de toekenning van een aanvullende toelage, op grond van een fictieve loopbaan van verzoeker in zijn oude rang, kon rechtvaardigen.

Op 12 juli 1983 vroeg verzoeker krachtens artikel 90, lid 1, Ambtenarenstatuut om herziening van de berekeningswijze van de aanvullende toelage op grond van een fictieve loopbaan in de rang C 2. Dit verzoek werd door de president van het Hof bij besluit van *8 november 1983* afgewezen, op grond dat het feit dat de klachttermijn was verstreken, niet ongedaan kon worden gemaakt door de indiening van een verzoek om een nieuw besluit over de grond van het geschil.

Op dit laatste besluit volgde tussen 29 november 1983 en 5 augustus 1986 een uitgebreide correspondentie tussen verzoeker en de president, in verband met verzoekers pogingen om te komen tot herziening van de vroegere besluiten, met name naar aanleiding van het arrest van 29 januari 1985 (zaak 273/83, Michel, Jurispr. 1985, blz. 347). In dat arrest verklaarde het Hof, „dat de indeling in salaristrap van een ambtenaar die naar een andere categorie overgaat, dient te geschieden overeenkomstig de beginselen van artikel 46 en niet van artikel 32, tweede alinea", Ambtenarenstatuut.

In de talrijke antwoorden van de president op verzoekers brieven werd hoofdzakelijk verwezen naar de twee administratieve besluiten van 5 februari 1982 en 8 november 1983 en werd geconstateerd dat de klachttermijn was verstreken en dat het besluit betreffende de indeling van verzoeker definitief was geworden.

Op 10 april 1986 nam de president van het Hof in zijn hoedanigheid van tot aanstelling bevoegd gezag een algemeen besluit betreffende de indeling en de bezoldiging van ambtenaren die ingevolge een vergelijkend onderzoek naar een hogere categorie overgaan. In punt B („aanvullende toelage")

* Procestaal: Frans.

van dit besluit, dat op 26 maart 1987 ter kennis van het personeel van het Hof werd gebracht, is het volgende bepaald:

„Wanneer de bezoldiging overeenkomend met de rang en salaristrap van de ambtenaar in de hogere categorie lager is dan de bezoldiging die hij ontving in de rang en salaristrap die hij vóór de overgang naar de hogere categorie had, wordt hem een aanvullende toelage toegekend.

In het verleden nam deze toelage af naarmate de bezoldiging overeenkomend met de nieuwe indeling steeg.

Voortaan zal voor die toelage rekening worden gehouden met de automatische vooruitgang in salaristrap in de rang van de oude categorie en met de aanpassing van de bezoldiging overeenkomend met de oude indeling (artikel 65, lid 1 en 2, Ambtenarenstatuut).

De in punt B bedoelde maatregel heeft werking vanaf 1 maart 1986 en is zonder terugwerkende kracht van toepassing op alle ambtenaren die op die datum aan de gestelde voorwaarden voldeden, ook indien hun aanstelling in een hogere categorie van vóór 1 maart 1986 dateert."

In zijn krachtens artikel 90, lid 1, Ambtenarenstatuut ingediende klacht van 5 augustus 1986 protesteerde verzoeker tegen de keuze van 1 maart 1986 als datum van inwerkingtreding van het algemene besluit van de president van 10 april 1986, en verlangde hij dat dat besluit op alle betrokken ambtenaren zou worden toegepast vanaf de datum van hun aanstelling in een hogere categorie — en niet vanaf 1 maart 1986 — of althans vanaf 1 februari 1985.

In zijn besluit van 30 januari 1987 tot afwijzing van die klacht voerde het Hof, zakelijk weergegeven, aan dat er geen wettelijke verplichting bestond om een andere datum vast te stellen voor de inwerkingtreding met terugwerkende kracht van het algemene besluit van de president van 10 april 1986.

In zijn verzoekschrift, op 10 april 1987 neergelegd ter griffie van het Hof, vraagt verzoeker

— het beroep ontvankelijk te verklaren;

— nietig te verklaren de afwijzing van zijn klacht op 30 januari 1987 door de commissie van het Hof;

— te verstaan dat verzoeker recht heeft op de aanvullende toelage vanaf de datum van zijn aanstelling in de rang B 5;

— te verstaan dat verzoeker recht heeft op verhoging van zijn anciënniteit in de salaristrap, respectievelijk in de rang, vanaf zijn bevordering tot de rang B 5;

— te verstaan dat verzoeker in ieder geval vanaf 1 februari 1985 recht heeft op de aanvullende toelage ter compensatie van het verschil tussen zijn salaris in zijn oude rang C 2, salaristrap 5 en het salaris in de rang B 4, salaristrap 2;

— het Hof te veroordelen tot betaling van vertragingsrente ad 8% 's jaars over de bedragen overeenkomend met het verschil in salaris;

— verzoeker het recht voor te behouden aanbod van bewijs te doen.

Bij memorie van 6 mei 1987 heeft het Hof van Justitie een *exceptie van niet-ontvankelijkheid* tegen het beroep opgeworpen overeenkomstig artikel 91, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering.

Het Hof (Tweede kamer) heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten de mondelinge behandeling te beperken tot het onderzoek van de door verweerder opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid zonder op de zaak ten principale in te gaan en zonder instructie.

II — Middelen en argumenten van partijen

Het *Hof van Justitie* stelt, dat het beroep strekt tot herziening van het besluit van 13 augustus 1981 waarbij verzoeker in de rang B 5 is aangesteld, met name op het punt van de vaststelling volgens bepaalde modaliteiten van de aanvullende toelage. Daar verzoeker na de afwijzing van zijn klacht geen beroep tegen dat besluit heeft ingesteld, is het onderhavige beroep buiten termijn en derhalve niet-ontvankelijk.

Bovendien kan door 's Hofs arrest van 29 januari 1985 niet worden afgedaan aan het definitieve karakter van het aanstellingsbesluit betreffende verzoeker, voor zover dat betrekking heeft op de vaststelling volgens bepaalde modaliteiten van de aanvullende toelage. Volgens 's Hofs rechtspraak heeft een arrest waarbij een administratieve handeling nietig is verklaard, slechts gevolgen voor de personen die rechtstreeks door die handeling zijn betroffen. Een arrest van het Hof is geen nieuw feit op grond waarvan andere ambtenaren de administratie zouden kunnen verzoeken, definitief geworden besluiten in heroverweging te nemen.

Verzoeker antwoordt, dat het nieuwe feit dat voor zijn administratieve situatie van belang is, niet het genoemde arrest is, maar het algemene besluit van de president van het Hof.

Het betrokken besluit heeft niet enkel gevolgen voor zijn loopbaan in het verleden, maar vooral voor zijn situatie nu en in de toekomst. Het beroep is mitsdien ontvankelijk.

K. Bahlmann
rechter-rapporteur